

PEL·LÍCULES - SÈRIES

El tràfic de nens i la pederàstia a *Sound of freedom*

Daniel Arasa¹

Una polèmica es va suscitar als Estats Units arran de la producció i projecció de la pel·lícula Sound of freedom (Sons de llibertat), produïda per Eduardo Verástegui, dirigida per Alejandro Monteverde i tenint com a protagonista principal Jim Caviezel, l'actor que havia interpretat la figura de Jesucrist a La Passió, de Mel Gibson, tots ells fervents catòlics.

Confesso que vaig assistir a la preestrena del film per a la premsa espanyola amb certa prevenció, tot i coincidir en la fe i en l'esperit apostòlic dels creadors i realitzadors, i reconeixent la importància del tema que tractava. Juntament amb valoracions molt positives, havia llegit diverses crítiques que presentaven la pel·lícula com a sectària i de propaganda religiosa. Hi anava amb cautela perquè en els darrers anys circulen molts documentals i pel·lícules cristianes amb un alt nivell sentimental i fetes amb molt bona fe, però no sempre amb qualitat cinematogràfica ni amb capacitat d'arribar al públic en general. Tenia por de trobar-me amb un més d'aquests films. Però no és així. Estem davant d'una gran pel·lícula, que pot arribar a tothom, que tinc la convicció que remourà consciències i serà una aportació molt important per lluitar contra el tràfic de nens i la seva utilització en les xarxes de pederàstia. I, paral·lelament, també de tràfic d'òrgans, tot i que aquest aspecte no apareix al film.

Sound of freedom no deixa ningú indiferent. A les sales de cinema és absolut el silenci mentre es projecta. L'espectador "penetra dintre" de la pantalla des del primer minut, i allí es va mostrant una realitat perversa i fosca, una maldat pràcticament desconeguda per la immensa majoria dels ciutadans, així com la lluita generosa i abnegada d'un grup de persones per a erradicar-la. És un dard potent contra la pedofília i els grans negocis que hi ha al darrere a nivell mundial.

La pel·lícula adapta la història real d'un ex agent federal nord-americà, Tim Ballard, que va decidir abandonar la seva estabilitat laboral com a agent de seguretat de la Policia i, per iniciativa personal, abocar-se a lluitar contra el tràfic de menors. Va aconseguir introduir-se dintre d'una de les xarxes de Colòmbia per salvar víctimes i detenir els traficants i pederastes. Perseguint el cas particular d'una família a la qual havien robat els seus dos fills va descobrir un món més gros i terrorífic d'allò que imaginava, que anava des

dels bordells de luxe amb prostitució de menors fins als guerrillers que lluitaven a la selva contra el govern colombià i traficaven amb coca, i que també s'aprofitaven de menors segrestats. És una història ben narrada en la qual tots els seus detalls -inclosos els més perversos- són perfectament intel·ligibles sense necessitat de cap escena eròtica ni especialment violenta.

Cal aclarir que, tot i estar basada en fets reals, no hi falten llicències cinematogràfiques, especialment les pròpies d'una pel·lícula d'acció. En general la cinta és força ajustada a la realitat, però no hi manca alguna seqüència inversemblant, com la del protagonista arrancant la nena

segrestada de mans de les FARC en plena selva amazònica i podent fugir.

Una gènesi complexa

Tan important o més que el propi film em sembla la seva gènesi i les posicions adoptades enfront seu. Amplis i poderosos sectors del món cinematogràfic i del conjunt de la societat no la volien, i altres han pretès silenciar-la. De retruc té una forta relació amb la política -dels Estats Units- malgrat que ningú pot detectar en el film cap agressivitat contra un partit o un govern concret, o referir-se a una línia política determinada més enllà de lluitar contra el tràfic de persones, sigui qui sigui el que ho faci. Posar fi a aquesta perversitat hauria de ser un objectiu comú de tots, malgrat poder discrepar en les formes de fer-ho. Però davant d'aquest llargmetratge es va evidenciar una soterrada lluita dels poders. Tinc la convicció que els atacs contra la pel·lícula gens o molt poc tenen a veure amb el seu contingut, sinó que deriven de posicions ideològiques prèvies relacionades amb el perfil dels seus realitzadors: ser catòlics i lluitadors durant anys en favor de la família i de la vida, persones que practiquen l'oració i parlen obertament de Déu, i, per una altra banda, considerar que representen línies "conservadores". Per aquests motius va tenir l'oposició dels sectors "liberals" i laïcistes, així com de diversos membres del Partit Demòcrata. En les lectures prèvies a visionar el film em va cridar molt l'atenció una crítica adversa on deia que conté escenes

i llargs diàlegs parlant de Déu i ho consideraven propaganda religiosa. Qualsevol que vagi a la sala de cinema pot comprovar que no és només una interpretació equivocada, sinó quelcom inexistent. Hi ha sens dubte una base espiritual, i es diu ben clar que “els fills de Déu no es venen”, però res més. És una visió i acció de creients, però lluny de la propaganda.

El llargmetratge estava acabat des de 2018, però el productor, Eduardo Verástegui, en declaracions recents, reconeixia que ni Disney ni 20th Century Fox la van voler malgrat que hi tenia un acord previ, i que també van deixar-la passar Netflix i Amazon. Finalment ha anat endavant a través d'Angel Studio, una productora de signe cristià, modesta però en creixement, que ja va distribuir l'exitosa sèrie *The Chosen* sobre la vida de Jesucrist narrada a través de les persones més properes i que ja ha superat els 500 milions d'espectadors que n'han visionat almenys un capítol. Per a fer *Sound of freedom*, Angel Studio va aprofitar una campanya de micromecenatge mitjançant la qual unes 7.000 persones van aportar un total de 5 milions de dòlars. Explicant tot això, el director, Alejandro Monteverde, ha llançat un post en el seu blog titulat “La veritat al darrere de la pel·lícula” en el qual descriu com es va gestar i succeir tot, així com qui era en la vida real i què va fer l'ex agent Tim Ballard, detallant també els aspectes del film que són pura ficció. Monteverde insisteix en que “tothom que hagi vist el film sabrà que no té res a veure amb la política ni amb conspiracions, i és tan sols una gran història ben contada”.

La referència a les conspiracions té consistència, perquè a més d'acusar a Verástegui de ser un “ultracatòlic” que defensa la castedat abans del matrimoni, que resa públicament el rosari, que promou les oracions d'homes i que de forma habitual fa referència a Déu, no pocs el situen en posicions similars a les de Donald Trump (USA), de Santiago Abascal (Espanya) o de Viktor Orban (Hongria), així com que denuncia suposades conspiracions globals d'uns poders que volen controlar el món, posicions exposades per les dretes de molts països.

També diversos alts representants d'organismes internacionals s'han pronunciat sobre la pel·lícula. Alguns amb denúncies ideològiques al marge del llargmetratge, com les anteriorment citades, i altres sobre aspectes més directament relacionats amb el film, com les de considerar que simplifica uns fets tan greus com els del tràfic de nens i la pederàstia, o que magnifica el protagonista convertint-lo en un heroi i gairebé en un sant.

Bona interpretació

La hostilitat de determinats sectors i la polarització en favor i en contra han contribuït a la fi a potenciar la pel·lícula. Es va estrenar als Estats Units el 4 de juliol (de 2023) i en poques setmanes havia recaptat en entrades 180

milions de dòlars, i cada cop es projectava a més ciutats i cinemes. També està tenint molt d'èxit a països d'Amèrica Llatina. A Espanya s'estrenarà l'11 d'octubre.

Des d'abans de la pandèmia, cap pel·lícula que no fos produïda per algun dels grans estudis cinematogràfics havia recaptat tants diners de taquilla en les primeres setmanes de projecció, fet que és encara més extraordinari si es té en compte que el pressupost de producció va ser de 14 milions de dòlars, una xifra irrisòria avui per a una producció cinematogràfica als Estats Units.

De la pel·lícula és bo el guió, la narració i la banda sonora. I a més de l'excel·lent interpretació del protagonista principal, Caviezel, i d'alguns dels actors secundaris, és rellevant la dels nens també protagonistes, Cristal Aparicio i Lucas Ávila.

¹ Periodista i escriptor.